

KUNSTNERPIGER I VINDUET SOM LUDERE

På fredag sidder syv kunstnerpiger på skift i vinduet i Rådhuskælderen på Kunstakademiet forklædt som ludere. Det er første del af et storstilet aktionsprogram med seks damebilleder, der viser, at vi har brug for et kvindeopør. Her er fem af dem i gang med at trykke plakater, som de mandlige medlemmer i „Kanonklubben“ kommer til at hænge op. Ellers kører pigerne løbet alene. På midtersiderne kan De læse hvordan.

KUNSTNER- PIGERNE LAVER KVINDE- OPRØR

Kanonklubben fra Kunstakademiet skyder med skarpt - Seks levende Damebilleder, hvor de bl. a. udstiller sig som ludere

På fredag starter kvindeoprøret i Rådskælderen på Kunstakademiet. Syv professionelle aktionsmagere fra Kanonklubben vil i 14 dage lave eksplosive og fatasifulde happenings, der viser kvindens stilling i det moderne samfund.

Pigerne, der er billedhuggere og malere, vil være tavse aktører i 6 levende tableauer, der kører på temaet: Luderen. Skønheden. Opvasken. Forsvaret. Kjørtlerne. Lejren.

Og til sidst kommer festen — fernissagen på alt det, der nu skal ske i kvindesagen.

Kirsten Justesen: — Vi er professionelle aktionsmagere.

Marie Bille — var også med til kvindemødet „Rejs jer kvinder“ — og de var rasende over oprøret, der udeblev.

Der er også mænd med i kanonklubben, men denne gang vil pigerne selv kore lobet. Mændene bliver brugt til at hænge plakater op, og de gør det gerne.

Det første Damebillede er Luderen, der udstilles i et af de små vinduer i Rådskælderen, og scenen bliver den vi kender fra Reeperbahn og fra de små gader i Amsterdam. Rullegardinet går op præcis kl. 14 på fredag, og luderen sidder klar, hårdt sminket, med åben hvid bluse, så man kan se den sorte brystholder. Der er en opredt seng i værelset, en spraglet kimono på et som og et slidt rødt tæppe på gulvet. Sådan sælges kvinden som et stykke kvæg, sådan udnyttes hun som sexobjekt, og sådan vurderer manden hende. To skarpe projektorer kaster lys på tilskuerne, der nok skal møde op. Måske stiller de også spørgsmål. Men de får intet svar. Pigerne har sagt

Gitte Skjold Jensen og Rikke Diemer (til venstre) — tror på kvindeoprøret.

farvel til den verbale argumentation. Tingen er nok i sig selv. Den behøver ingen kommentar.

Næste levende billede er Skønheden i al sin kolde, kommercielle glans. Rådskælderen overklister med reklamer af lækre damer, der bruges som salgsobjekter, og professionelle skønhedsmagere rykker ind med alle deres cremer, parykker, kunstige øjenvipper og stinkende eau de cologne... Er det sådan, manden helst vil se kvinden?

Det tredje billede er måske det mest muntre: gulvet fyldes med snavsset opvask, og den får lov til at blive stående. Kanonklubbens medlemmer er der, men de rør' ikke en finger. Disse stabler af uvaskede tallerkener, kopper og pander er svaret på, hvad der sker, når mandens private hushjælp, konen — strejker. Samfundet tror stadig, at kvindens plads er i køkkenet...

Men når man nu er dame hele dagen, må man naturligvis lære at for-

svare sig i det mandssamfund, vi lever i. Og det fjerde punkt på provokationsprogrammet hedder „Forsvaret“. Professionelle judockspetter møder op og viser, hvordan man slår fra sig. Det er nyttigt at vide, hvilke frigørelsesmuligheder man har... Pigerne forbereder sig til at tage en hård kamp op med manden — en kamp, der skal ende med, at vi ikke taler om køn, men om mennesker. Første skridt på vejen er tøj, der ikke er kønsbestemt, og i slutningen af næste uge begynder symaskinerne at snurre i Rådskælderen. Pigerne syr røde kjortler på røde maskiner.

Det hele ender med LEJREN. Kælderen bliver omdannet til en camp, hvor pigerne vil leve i 14 dage med deres børn. Den yngste er to måneder, og den ældste er 11 år. De skal arbejde, lave mad, spise, sove, læse lektier, lege — og tale med hinanden. De skal vise, at pigerne kan kommunikere, og at den „søsterfjendtlighed“, der f. eks. blev de-

monstreret på Indiv. og Samfunds møde „Rejs jer kvinder“, kan erstattes af intim kontakt og samarbejde.

Trefoldigheden — en bryllupsdag

— Lejren er en såj konklusion på hele historien, siger Kirsten Justesen, der er en af de syv „udstillere“.

— Vi får aldrig et klart kvindeoprør, så længe kvinderne bekrieger hinanden og betragter hinanden som konkurrenter. De er aldrig nogen, der ringer på hinanden og spørger: „Skal vi hjælpe hinanden?“ I lejren er vi sammen — uden mænd — og vi vil have et bryllup i gang med hinanden — og et par besøgende.

Men ingen udstilling uden fest, og den 24. april slutter det i „Kanonpiger“: Kirsten Justesen, Marie Bille, Gitte Skjold Jensen, Jette Rex, Kirsten Bufour, Jytte Rex og Rikke Diemer af med et karnevalem med mange gæster.

— Betingelsen for at tage er, at man er klædt i rød, siger pigerne.

Rødt er kærlighedens farve — og den er fremtidens farve. Arrangementet er nemlig også politisk betonet.

Det sidste skarpe punkt i denne konsolide-debat, som kvinderne har sat i gang, bliver et aktion omkring Trefoldigheden den 12. til 24. april. Den lille arbejdsblok ved siden af Den Frie blev „klædt ud“ som en bryllupsdag. På toppen anbringes en brud og en brudgom. Det bliver et hestevæde at gennemføre denne demonstration mod det stivnede ægteskab og den tåbelige ceremoni, men i kanonklubben først går i gang med at støbe kugler, skal de som også fyres af med brask og bram.

Jytte Rex — tager turen i udstillingsvinduet som luderen.

Ekstra Bladet

AF LIZZIE RINDGAARD
FOTO: BUSSER

Det er plakaten, der markerer kvindeoprøret. Det er de roller, kvinden spiller i samfundet: sex-objekt, moderen, den kommercielle udstilling af skønhed, luderen og „slaven“.

